

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517208610
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1517208610.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: Z. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, L., zastúpený: JUDr. Daniel Mičiak, advokát, so sídlom Vajnorská 100/B, Bratislava, proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., IČO: 47256281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, zastúpený: advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri, s.r.o., so sídlom: Einsteinova 25, Bratislava, o ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 500,- Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 04.05.2017 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť verejne sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnené zásahy do jeho práv na ochranu osobnosti zverejnením dobre viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia s písmenami vo veľkosti minimálne 7 mm na titulnej strane aktuálneho vydania denníka

Plus JEDEN DEŇ do 7 dní od právoplatnosti rozsudku s nasledovným obsahom:

Spoločnosť News and Media Holding a.s. ako vydavateľ denníka Plus JEDEN Deň sa týmto ospravedľuje pánovi Z. R. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti spôsobený uverejnením článku pod názvom „Obetovala dcérku kvôli mužovi?“

dňa XX.XX.XXXX v denníku Plus JEDEN DEŇ, v ktorom sú uvedené tvrdenia o tom, že pán Z. R. viackrát zbil maloletú osobu a spôsobil jej mnohopočetné poranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože a ďalšie zranenia, čím došlo k porušeniu princípu prezumpcie neviny v prípade pána R.. Nakoľko obsah článku a fotografie k tomuto článku pripojené hrubým spôsobom zasahujú do práva pána R. na ochranu osobnosti, vyslovuje vydavateľ denníka Plus JEDEN DEŇ ľútosť nad týmto neoprávneným zásahom do jeho zákonom chráneného práva.

Spoločnosť News and Media Holding a.s. ako vydavateľ denníka Plus JEDEN DEŇ sa týmto ospravedľuje pánovi Z. R. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti spôsobený uverejnením článku pod názvom „Denne je pri dcérke v nemocnici“

dňa XX.XX.XXXX v denníku Plus JEDEN DEŇ, v ktorom sú uvedené tvrdenia o tom, že pán Z. R. bil maloletú osobu, čím došlo k porušeniu princípu prezumpcie neviny v prípade pána R.. Nakoľko obsah článku a fotografie k tomuto článku pripojené hrubým spôsobom zasahujú do práva pána R. na ochranu osobnosti, vyslovuje vydavateľ denníka

Plus JEDEN DEŇ ľútosť nad týmto neoprávneným zásahom do jeho zákonom chráneného práva.

Zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2 000 Eur ako i náhradu trov konania.

V žalobe bolo poukázané na to, že žalovaný je vydavateľom stabilne druhého najpredávanejšieho bulvárneho printového denníka Plus JEDEN DEŇ. V dňoch X.X.XXXX, resp. X.X.XXXX boli v denníku Plus JEDEN DEŇ publikované dva články, ktoré sa celkom zjavne a bez akejkoľvek ďalšej pochybnosti týkali žalobcu. Podľa štatistík v čase publikovania článkov týkajúcich sa žalobcu (v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX) mal predmetný denník predajnosť v počte kusov 51 062. Žalobca poukázal na to, že dňa X.X.XXXX bol v denníku Plus JEDEN DEŇ publikovaný článok s názvom „Obetovala dcérku kvôli mužovi?“, ktorý obsahuje okrem iných aj nasledovné tvrdenia:

„...Psychológ o tom, prečo L. dovolila Z. biť svoju dcérku...“,

„...Prečo nebránila dcérku, ktorú jej partner viackrát zbil?...“,

„...Jej mama L. (28) žila so známym televíznym kameramanom Z. S. (27), ktorý podľa polície dievčatko bil...“

„...Otčim Z. mal nevlastnú dcérku veľmi zbit...“,

„...“Spôsobil jej mnohopočetné poranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože a ďalšie zranenia, potvrdil bratislavský policajný hovorca H. R....“.

Žalobca zdôraznil, že ako súčasť článku boli zverejnené dve fotografie s detailným vyobrazením tváre žalobcu, ktorý je v predmetnom článku označený ako Z., resp. Z. S., v článku sa ďalej uvádza vek žalobcu (27) ako aj skutočnosť, že ide o známeho televízneho kameramana.

Dňa X.X.XXXX bol v denníku Plus JEDEN DEŇ publikovaný článok s názvom „Denne je pri dcérke v nemocnici“, ktorý obsahuje okrem iných aj nasledovné tvrdenia:

„...Otčim ju bil a nadával jej...“,

„Y.: V nemocnici sa zotavuje z bitky od otčima...“.

Pri uvedenom článku bola tiež uverejnená fotografia s detailným vyobrazením tváre žalobcu, ktorý je v predmetnom článku označený ako Z.. V článku sa taktiež uvádza vek žalobcu (27).

Žalobca uviedol, že obsahom vyššie uvedených článkov ako aj zverejnením fotografií žalobcu ako obrazovej prílohy článkov došlo k protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti žalobcu, a to najmä do jeho cti, ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, dobrého mena a súkromia žalobcu, ako aj do prejavov jeho osobnej povahy. V predmetných článkoch boli uvedené podrobné údaje týkajúce sa žalobcu (meno, vek, profesia) ako aj jeho podobizeň (detailné fotografie tváre bez ďalšej grafickej úpravy), t.j. v článkoch bola zverejnená identita žalobcu spôsobom, ktorý jednoznačne umožňuje identifikáciu a stotožnenie jeho osoby. Články obsahujú skutkové tvrdenia označujúce žalobcu ako jednoznačného a neodiskutovateľného páchatel'a v nich opísaných skutkov, a to napriek skutočnosti, že v čase ich zverejnenia absentovalo akékoľvek právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci, ktoré by žalobcu za ich páchatel'a definitívne uznalo (napr. právoplatný odsudzujúci rozsudok a pod.). V prípade žalobcu teda nebola v čase uverejnenia inkriminovaných článkov rešpektovaná prezumpcia nevinoty, čo je taktiež v jednoznačnom rozpore s právom na ochranu jeho osobnosti.

Žalobca zdôraznil, že inkriminované články jeho osobu neprezentovali ako osobu podozrivú zo spáchania v článkoch uvedených činov, ale ho v jednoznačnom rozpore so zásadou prezumpcie nevinoty prezentovali a označovali priamo ako páchatel'a tejto činnosti, na základe čoho je potrebné uvedené články považovať za neprípustný zásah do osobnostných práv žalobcu. K porušeniu princípu prezumpcie nevinoty došlo v oboch článkoch, v ktorých autori článkov niekoľkokrát konštatujú, že žalobca zbil, resp. viackrát zbil maloletú osobu a tejto spôsobil mnohopočetné zranenia, t.j. označujú žalobcu ako jednoznačného páchatel'a opísaných skutkov. Žalobca mal za to, že zverejnené informácie mali byť objektívne, presné, korektné a pravdivé a v rámci objektivity mala byť dodržaná zásada prezumpcie nevinoty. Takéto konanie, kedy nie je rešpektovaná prezumpcia nevinoty a so žalobcom bolo napriek absencii právoplatného odsudzujúceho rozsudku zaobchádzané ako s páchatel'om vyhodnotil ako konanie v rozpore s právom na ochranu osobnosti, k čomu odkázal na rozhodovaciu prax súdov (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15.11.2012, sp. zn. 30CDo/1413/2012) i na názor odbornej literatúry. V žalobe ďalej poukázal na porušenie ďalších čiastkových práv žalobcu zabezpečujúcich občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti žalobcu ako fyzickej osoby a to najmä práva na podobu, resp. práva na podobizeň ako aj práva na meno. Žalobca ani v jednom z vyššie opísaných prípadov nedal privolenie na uvedenie svojej fotografie Zároveň poukázal na to, že pri každom použití podobizne a obrazovej snímky, či už na základe zákonnej licencie, na podklade povolenia alebo na základe iného oprávnenia, musia byť zachované dve základné podmienky a to, že použitie sa musí stať vždy primeraným spôsobom a toto použitie nesmie byť v rozpore s takými osobnostnými záujmami

oprávneného, ktoré je potrebné bezpodmienečne rešpektovať, a ktoré sú teda za všetkých okolností nedotknuteľné.

Dôsledkom uvedených tvrdení v predmetných článkoch došlo k závažnému neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, pričom došlo k zníženiu dôstojnosti žalobcu ako aj jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Porušenie čiastkového práva na ochranu osobnosti možno vzhľadom aj v tvrdenom porušení princípu prezumpcie neviny ako aj neoprávneného použitia a zverejnenia fotografií žalobcu bez jeho súhlasu. Žalobca dôvodil, že za daných okolností by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v spoločnosti pociťovala ako závažnú spravidla každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a v postavení žalobcu, a aj preto je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navyše uviedol, že práve vďaka obsahom článkov boli zhoršené vzťahy žalobcu s rodinnými príslušníkmi, priateľmi a známymi. Tieto okolnosti sú spôsobilé predovšetkým naštrbiť vzťah medzi žalobcom a jeho maloletými deťmi, ktoré má so svojou družkou pani Z. H..

K určení výšky nemajetkovej ujmy žalobca uviedol, že pri jej určení vychádzal najmä zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy na právach žalobcu, ktorá je daná tiež mierou intenzity a dobou trvania nepriaznivého následku. Mal za to, že k následku konania žalovaného, za ktorých k porušeniu práva došlo, je podľa žalobcu adekvátna peňažná náhrada vo výške 2.000,- Eur, ktorá by mala aspoň čiastočne zmierniť preukázanú nemajetkovú ujmu. Žalobca na preukázanie tvrdení uvádzaných v žalobe predložil listinné dôkazy a to fotokópie predmetných článkov a výpis z obchodného registra žalovaného.

2) Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žalobcom uplatňované nároky ako neopodstatnené neuznal žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania. Vo vyjadrení poukázal na to, že ako vydavateľ periodickej tlače, zverejnením článkov realizoval právo na slobodu prejavu v súlade s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že ani existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takého zásahu, ak zásah bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva (v danom prípade výkon práva na slobodu prejavu), pričom vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci tento zásah nepresiahol hranice primeranosti (proporcionality). Uviedol, že predmetné články informovali verejnosť o vtedy aktuálnej, často medializovanej a mimoriadne citlivej téme, a to o týraní maloletej Y., čo predstavovalo tému legitímneho verejného záujmu. V mediálnom prostredí bol prípad týrania maloletej Y. medializovaný viacerými médiami, k čomu doložil mediálny rešerš článkov týkajúcich sa tejto témy. Dal do pozornosti, že z bežnej praxe je známe, že často práve publikácia takýchto prípadov týrania má odstrašujúci, preventívny, ale aj nápravný účinok. Mal za to, že všetky skutkové tvrdenia obsiahnuté v článkoch sú pravdivé a všetky hodnotiace úsudky majú vecný základ v skutočných dejoch.

K jednotlivým výrokom žalovaný uviedol vo vyjadrení nasledovné:

K výroku: „...Psychológ o tom, prečo L. dovolila Z. biť svoju dcérku...“ uviedol, že daný výrok reprodukuje výpoveď osoby odborne vzdelanej v danej oblasti, a to konkrétne psychológa, a teda je možné očakávať, že na základe jeho odborných poznatkov má o veci dostatočné a kredibilné informácie, ktoré by akákoľvek „náhodilá tretia osoba“ nemala.

Výrok: „... Jej mama L. (28) žila so známym televíznym kameramanom Z. S. (27), ktorý podľa polície dievčatko bil...“ „...“Spôsobil jej mnohopočetné poranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože a ďalšie zranenia,“ potvrdil bratislavský policajný hovorca H. R....“ „...Y.: v nemocnici sa zotavuje z bitky od otčima...“ dané výroky zachytávajú a odkazujú na výpoveď policajného hovorca, p. H. R., o ktorého výroky žalovaný nemal dôvod pochybovať, nakoľko informovanie médií a všeobecne verejnosti prostredníctvom svojich hovorcov je spôsob akým policajné zložky podávajú overené a zistené informácie.

K výroku: „... Otčim ju bil a nadával jej...“ žalovaný uviedol, že predstavuje výpoveď tretích osôb, a preto žalovaný, ako vydavateľ periodika za ne nemôže niesť zodpovednosť.

K výrokom: „... Prečo nebránila dcérku, ktorú jej partner viackrát zbil?...“ „... Otčim Z. mal nevlastnú dcérku veľmi zbit...“ žalovaný poukázal na to, že v napádaných výrokov nejde o skutkové tvrdenia, ale o hodnotiace úsudky autorov článkov. Uvedené výroky predstavujú výlučne polemické tvrdenia, ktoré nemôžu byť považované za skutkové, a teda nemôžu byť schopné zasiahnuť do cti ľudskej dôstojnosti a vážnosti, tak ako to žalobca uviedol v žalobe. Žalovaný má za to, že predmetné výroky poskytujú čitateľovi dostatočný priestor na vytvorenie si vlastného názoru na tému verejného záujmu, ktorá je predmetom napádaných článkov.

Vo vzťahu k uverejneniu fotografií žalovaný uviedol, že zverejnenie fotografií si nevyžadovalo súhlas žalobcu, nakoľko články majú spravodajský charakter, a teda sa na ne vzťahuje spravodajská licencia podľa čl. 26 Ústavy SR a ust. § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

3) V replike žalobca zdôraznil, že v danom prípade na rovnakej úrovni ako právo na slobodu prejavu stojí iné základné právo, ktorým je právo na ochranu osobnosti. Žalobca vychádzal z právneho názoru ustáleného súdnou praxou, a to že: „Pri strete základného práva na informácie a ich šírenie s právom na ochranu osobnosti, teda základných práv, ktoré stoja na rovnakej úrovni, treba s prihliadnutím na okolnosti každého z nich starostlivo uvážiť, či jednému právu nebola neodôvodnene dané prednosť pred druhým“ a „žiadne základné právo nemá absolútnu prednosť pred iným a ktoréhokoľvek z nich môže v určitej situácii prevážiť nad iným.“ Poukázal na to, že zo všetkých okolností prípadu je zrejmé, že autori článkov nemali na zreteli princíp prezumpcie nevinu žalobcu, keďže verejnosť informovali o žalobcovi ako o páchatelovi jednotlivých skutkov ešte pred právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Žalobca sa nestotožnil s tým, že v danom prípade sa na zverejnenej fotografii vzťahuje spravodajská licencia podľa čl. 26 Ústavy SR a ust. § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu je zrejmé, že v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo na uverejnenie fotografie žalobcu potrebné jeho prvolenie, nakoľko v danom prípade nie je aplikovateľné ustanovenie o tzv. spravodajskej licenci ako to nesprávne tvrdí žalovaný, navyše ani použitie obrazovej snímky, resp. podobizne v zmysle spravodajskej licencie nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby a použitie podobizny a obrazových snímok musí byť uskutočnené primeraným spôsobom, čo sa v danom prípade nestalo.

4) Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, svedkýň Z. H. a A. F. a oboznámením listinných dôkazov, ktoré boli stranám sporu doručené a v konaní neboli stranami sporu spochybnené (§ 204 CSP) a to doložených žalobcom: výpisom z obchodného registra žalovaného, napadnutými článkami uverejnenými v denníku Plus JEDEN DEŇ zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX a doložených žalovaným: rešerš médií + plné znenie správ čl. 30-36 a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T 151/2014, ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

5) Medzi stranami sporu neboli sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa zverejnia žalovaným v dňoch X.X.XXXX, resp. X.X.XXXX v denníku Plus JEDEN DEŇ dvoch článkov týkajúcich sa žalobcu:

6) Z listinných dôkazov mal súd preukázaný obsah predmetných článkov.

7) V článku zo dňa XX.XX.XXXX v denníku Plus JEDEN DEŇ Obetovala dcérku vôli mužovi? s podtitulkom „Psychológ o tom, prečo L. dovolila Z. biť svoju dcérku“ bol uverejnený nasledovný text:

Ako sa môže takto správať matka? Prečo nebránila dcérku, ktorú jej partner viackrát zbil? Tak sa pýtajú mnohí, ktorými otriasol prípad Bratislavčanky Y. (3). Jej mama L. (28) žila so známym televíznym kameramanom Z. S. (27), ktorý podľa polície dievčatko bil. Mohli násilnosti zastaviť príbuzní alebo známi? Y. odviezli do nemocnice na Kramároch minulý pondelok starí rodičia. Otcim Z. mal nevlastnú dcérku veľmi zbiť. Y. podľa polície ubližoval od vlaňajšieho novembra. „Spôsobil jej mnohopočetné poranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože a ďalšie zranenia,“ potvrdil bratislavský policajný hovorca H. R.. Dievčatko sa bude liečiť asi mesiac a bude zrejme potrebovať plastiku kože. Televízii JOJ poslal list Z. otec. „My, rodina Z., sa od jeho konania otvorene dištancujeme.

Celá udalosť sa nás veľmi bolestne a nepríjemne dotkla, a vyjadrujeme podporu a spoluúčasť rodine malej Y.. Dúfame a veríme v jej skoré uzdravenie, ako i v to, že jej nezostanú žiadne fyzické ani psychické následky,“ napísal. Prečo mlčala? Y. je stále v nemocnici.

Je tam s ňou aj stará mama. O utrpení vnučky hovoriť nechce. Takže nie je jasné, či o zlých pomeroch v dcérinej domácnosti vôbec vedela. Mnohých zaráža, že sa bezbranného dieťaťa nezastala jeho matka. Podľa známych však L. bola na Z. veľmi naviazaná a prižmúрила nepochopiteľne oči aj nad týraním dcéry. „Je možné, že aj ju, hoci len slovne, deptal, bola vystrašená a nevedela tomu zabrániť,“ pripúšťajú niektorí. L. aj Z. sú vo väzbe.

Za týranie Y. hrozí Z. 12-ročné väzenie, L., ak jej vinu dokážu, by mohla ostať za mrežami 3 až 8 rokov. Podľa psychológa O. R. bola L. buď do partnera taká zamilovaná, že ignorovala jeho násilnosti, alebo ho

chcela chrániť pred políciou a obetovala radšej dcérku. „Agresívne správanie voči deťom u nás berieme ako normálne,“ vysvetľuje R.

Uvedený článok obsahoval obrazovú prílohu s dvomi fotografiami, kde na prvej je podobizeň ženy s dieťaťom, pri ktorej bolo uvedené - „MAMA S DCÉROU: Zdalo sa, že Y. miluje.“ Na druhej fotografii k článku je podobizeň žalobcu (bez akéhokoľvek prekrytia) s dieťaťom, pri uvedenej fotografii je uvedené: Z.: Vyzeral ako vzorný otčim. Podobizne dieťaťa boli zarastované.

8) V článku zo dňa XX.XX.XXXX v denníku Plus JEDEN DEŇ pod titulkou: Denne pri dcérke v nemocnici bolo publikovaný nasledovný text:

Snaží sa zmierniť bolesť, ktorú si jeho dcérka musela vytrpieť. Mama a otčim Y. (3) pripravili podľa polície krušné chvíle. Biologický otec týraného dievčatka chce zmierniť niektoré jeho rany. Za dcérou pravidelne chodí do nemocnice. Y. žila asi rok s mamou L. (28) a jej novým partnerom Z. (27). Od vlaňajšieho novembra sa podľa zistení polície jej život zmenil na peklo. Otčim ju bil a nadával jej. Podľa všetkého ju ťahal za vlasy po koberci, a tak jej spálil pokožku. Mama Y. odhlásila aj zo škôlky. Obávala sa L., že by niekto zistil, že dieťa je obeťou týrania? To zrejme ukáže aj policajné vyšetrenie. Aj L. blízki pripúšťajú, že od Z. bola nezdravo závislá. L. a Z. sú vo väzbe, Y. v nemocnici. Jej najbližší jej však chcú vynahradiť trápenie. Pri postieľke dievčatka je stále niekto z rodiny. Najčastejšie babka, ale za dievčatkou chodí denne aj jeho biologický otec. V nemocnici sme ho zastihli aj včera popoludní. O dcérke však nechcel hovoriť. „Nebudem sa k tomu vyjadrovať,“ pokrútil hlavou. Spreádzal ho L. strýko Y.. Obaja muži sa dlho rozprávali, zrejme rozoberali celú situáciu. „Y. sa má už lepšie,“ potvrdil Y.. S týraním dievčatka sa stále nezmieril. „Je to otrasné,“ povedal aj včera. Y. príbuzní si želajú, aby sa dievčatko dostalo do starostlivosti otca. Po prepustení z nemocnice zrejme skončí zatiaľ v detskom domove.

Obrazovú prílohu k uvedenému článku tvorili tri fotografie, na prvej bola zarastovaná podobizeň dieťaťa s popisom Y.: V nemocnici sa zostavuje z bitky od otčima, na druhej bola taktiež zarastovaná podobizeň muža s popisom Biologický otec týranej Y. (3) s uvedením OTEC: Navštevuje dievčatko pravidelne v nemocnici. Na tretej fotografii boli podobizne ženy a muža, bez prekrytia s uvedením OTČIM Z.: S Y. mamou.

9) Súd z obsahu pripojeného spisu mal za preukázané, že Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.4.2015, sp. zn. 1T/151/2014 bol žalobca uznaný vinným, že od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca novembra 2013 až do dňa 28.4.2014 v bytovom dome, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou - obvinenou a jej dcérou - maloletou poškodenou Y., túto opakovane minimálne 5 krát fyzicky napadol, najmä ju opakovane fackal po tvári a po ostatných častiach tela, udieral rukou po tvári, zadku, chrbte, rukách a ostatných častiach tela, udieral varechou, remeňom a postrojom pre psa po zadku a chrbte, pričom do mesiaca február 2014 jej spôsobil podliatiny vo forme pravidelných pásov na tele, na nohách, na zadku a na chrbte, od presne nezisteného času v mesiaci február 2014 až do 13.2.2014 maloletej spôsobil rozsiahle podliatiny v oblasti tváre, predovšetkým v oblasti očí a čela, podliatiny na nohách, rukách a na hrudníku a v priebehu obdobia, ktoré trvalo minimálne od 14.4.2014 až do 28.4.2014, jej spôsobil hlboké pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože viac vpravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre v okolí oboch očníc, sánok, spánkových oblastí a ľavého líca, pomliaždenia trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien, vľavo s pruhovitou odreninou, pomliaždenia oboch predlaktí, stehien, spredu i zozadu a v oblasti hrádze a vytrhnutie vlasov v temenej oblasti na ploche cca 5x6cm, pričom hematómy a odreniny mali rôzny tvar a nachádzali sa v rôznom štádiu hojenia a dekolorovania, ako aj pomliaždeniny, opuch a krvné podliatiny, jej spôsobil opakovaným tupým, priamym a tvrdým plochým násilím pôsobiacim na tvár, na hlavu, na trup, na horné aj dolné končatiny, pričom niektoré hematómy a odreniny jej spôsobil v intervale kratšom ako 7 dní pred 28.4.2014 a niektoré približne 14 dní pred 28.4.2014, na rukách maloletej z chrbtovej časti bol prítomný opuch a podliatiny staršieho dátá, v driekovej oblasti sa nachádzali pruhovité hematómy v počte 5-7 vo veľmi pokročilom štádiu hojenia, na čele a v okolí očníc a v ľavej spánkovej časti sa nachádzali podliatiny približne v rovnakom štádiu hojenia, ktoré vznikli skôr ako zranenia na chrbte a na sedacích častiach, na nose, na líci a na oboch stranách sánky sa nachádzali podliatiny v pokročilom stave hojenia, na stehnách sa nachádzali podliatiny staršieho dátá ako ostatné, pričom obvinený maloletej spôsobil pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože udieraním tvrdým tyčovým predmetom na sedacie časti okolo dňa 28.4.2014, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna

okolo dňa 28.4.2014, vytrhnutie vlasov približne dňa 27.4.2014, povrchové pomliaždenie na ľavom ramene jej spôsobil držaním a mykaním, cca 14 podliatin na chrbte čiarkovitého tvaru a 4 podliatiny presne okrúhleho tvaru jej spôsobil udieraním zvieracieho postroja po chrbte, podliatiny na pazuche, na ľavom ramene, na zadnom hrebeni panvovej lopaty vľavo a šikmé podliatiny na oboch stehnách jej spôsobil priväzovaním, pričom tohto konania sa dopúšťal prevažne od mesiaca február 2014, odkedy mal maloletú počas pracovného dňa, približne od 7:00 hod. do 17:00 hod., na základe dohody s obvinenou sám a bez akéhokoľvek dozoru tretej osoby v osobnej starostlivosti, pretože učiteľky materskej škôlky, ktorú maloletá poškodená navštevovala, si na maloletej všimli podliatiny a iné zranenia a obvinených sa pýtali na ich pôvod, pričom od obvinenej žiadali lekárske potvrdenie a pretože civilnému súdu bolo doručené hodnotenie z materskej škôlky, v ktorom boli uvedené zranenia maloletej zo dňa 13.2.2014 a zmena správania maloletej, a tohto konania sa dopustil minimálne dvakrát v prítomnosti obvinenej, čím spôsobil maloletej fyzické a psychické utrpenie a mučivé útrapy pre vystupňované a predlžované telesné a duševné bolesti a útrapy, ktoré maloletá pociťovala ako ťažké príkorie, v dôsledku čoho sa zmenilo aj správanie maloletej, ktorá začala byť smutná, utiahnutá a pri akomkoľvek popude neprimerane agresívna, teda žalobca týral blízku osobu spôsobujúcej jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyvolávaním strachu a stresu a takým spôsobom spáchal ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby, za čo bol odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody na desať rokov nepodmienečne, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.6.2015, sp. zn. 4To/58/2015, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie voči žalobcovi potvrdené, dňa 23.6.2015.

10) Podľa znaleckého posudku č. 79/14 zo dňa 3.5.2014, vypracovaného v rámci trestného konania Prof. MUDr. Jozefom Lohnertom, CSc., súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia, na základe preštudovania zdravotnej dokumentácie a vyšetrenia maloletej Veroniky, znalec konštatoval, že boli zistené a zdokumentované nasledovné zranenia: hlboké pomliaždenie oboch sedacích oblastí s odumretím kože viac vpravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre (okolie oboch očníc, sánok, a spánkovej oblasti a ľavého líca), trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien (vľavo s pruhovitou odreninou až do lakťovej jamky), oboch predlaktí, stehien spredu i zozadu, v oblasti hrádze a traumatická epilácia (vytrhanie) vlasov v temnej oblasti na ploche cca 40x60 mm. Boli zistené známky zanedbávania (plesňový zápal okolia genitálií, znečistenie okolia konečníka stolicou) a poruchy výživy (generalizované opuchy, dehydratácia, pokles krvných bielkovín a málokrvnosť).

11) Žalobca sa pred súdom v celom rozsahu pridržal obsahu žaloby i repliky a k veci uviedol, že v predmetných článkoch bol v čase, keď bolo iba začaté vyšetrowanie jednoznačne uznaný za vinného. Poukázal na tvrdenia: "spravil to, urobil to". Zdôraznil, že články boli vydané XX.XX.XXXX, pričom on bol právoplatne odsúdený až XX.XX.XXXX. Uviedol, že v čase publikovania článkov bolo vydané uznesenie o začatí trestného stíhania a on sa nachádzal vo väzbe. Zdôraznil, že NS SR sa vyjadril v rozhodnutí 5Tdo/58/2016 z 18.8.2016, že k obmedzeniu žalobcovej osobnej slobody došlo nezákonne. Nepoprel, že bol odsúdený za trestný čin podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 123 ods. 3 písm. h) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Vypovedal, že obsahom článkov boli zdravotné následky maloletej, pričom tie veci sa nikdy nestali, a nie je to ani obsahom rozsudku, teda to na čo poukazoval žalovaný nebola pravda. Bližšie uvedené nekonkretizoval. Obranu žalovaného týkajúcu sa medializácie danej témy považoval za alibistickú a zároveň dodal, že žaluje všetky médiá. K predmetné články mal k dispozícii od začiatku roka 2015, ktoré mu zaobstarala na jeho podnet družka z univerzitnej knižnice v Bratislave, kde vyhľadávala všetky články. Ďalej vypovedal, že v čase predtým ako bol vzatý do väzby pracoval ako kameraman spravodajstva od r. 2006 do roku 2013, potom m prešiel na publicistiku. Pracoval napr. pre TA3, Rozhlas a TV Slovenska a iné menšie spoločnosti, ktoré vyrábali rôzne spravodajské formáty pre médiá. Prevažne pracoval na projektoch spravodajstva /napr. v parlamente, v úrade vlády, na ministerstvách, v policajnom zbore, ale v zahraničí - Brusel/. To že pracoval v médiách nemôže znamenať, že ho bolo možné považovať za verejnú osobu, keďže nebol celebritou. K zverejneným podobizňam jeho osoby uviedol, že tie boli pravdepodobne použité z jeho osobného profilu na facebooku alebo od jeho bývalej partnerky. K zhoršeniu vzťahov ako následku uverejnenia napadnutých článkov uviedol, že to pociťuje voči svojej osobe ako krivdu, keďže išlo o porušenie prezumpcie nevinu. Mal

za to, že žalovaný sa rovnako ako iné médiá pripojil do kolotoča za účelom potrestať jeho osobu. V inkriminovanom čase nevedel akým spôsobom vplyvajú články na jeho partnerku a spoločné deti, ktoré mali vtedy 3 roky.

Až odstupom času sa dozvedá, čo všetko musela jeho partnerka prežiť. Z dôvodu, že v čase publikovania článkov bol vo väzbe nemal vedomosť o tom, čo sa o jeho osobe píše, avšak všeobecne bol braný ako ten, čo to spáchal. Poukázal na to, že on v roku 2016 dostal list od kamarátky, s ktorou sa pozná od r. 2002, ktorá mu na základe zverejnených článkov napísala, že nevie čo si má o žalobcovi myslieť. Čo sa týka okolia, jeho družke sa ozývali známi a rodina, práve z tohto titulu, že si články prečítali. Uviedol, že jeho deti majú 7 rokov, v čase uverejnenia článkov navštevovali materskú školu, kde ho učiteľky poznali. Obával sa, aby jeho na jeho deťoch nezanechalo stopy, čo sa udialo, avšak zatiaľ nič také neviduje.

12) Svedkyňa Z. H. partnerka žalobcu a biologická matka dvoch detí, ktorých je žalobca otec uviedla, že o žalobcovi sa písali články o tom, že spáchal trestný čin v čase, keď bol iba vyšetrovaný. O článkoch sa dozvedela od rodiny, od známych, keďže ona články nečíta, zároveň zhodne zo žalobcom vypovedala, že na jeho pokyn predmetné články vyhľadávala v knižnici.

O tom, že v článkoch sa píše o žalobcovi vedela z uverejnených fotografií, kde boli vyobrazené i ich deti. V čase publikovania článkov registrovala negatívne reakcie na osobu žalobcu, a to nielen zo strany rodiny, známych, ale aj v škole sa jej pýtali, v MHD ľudia na ňu aj na deti zvláštne pozerali. Vypovedala, že ju ľudia odsudzovali a každý považoval to, čo sa o žalobcovi písalo, že je pravda.

Konkrétne na obsah článkov zverejnených v denníku Plus JEDEN DEŇ si nepamätala.

Po prečítaní článkov bola v prvom momente veľmi prekvapená a na chvíľu aj zapochybovala, či by to mohla byť pravda. Ku vzťahu so žalobcom uviedla, že spočiatku po prečítaní článkov nevedela, čo si má myslieť, až kým sa nedozvedela bližšie informácie aj od žalobcu. V súčasnosti vzťah so žalobcom označila ako partnerský, poznajú sa 12 rokov, žili spolu, majú spolu deti. Naďalej ho považuje za svojho partnera, nepoprela, že bola svedčiť v obdobných konaniach.

13) Z výpovede svedkyne A. F. bývalej redaktorky žalovaného súd zistil, že bola spoluautorkou predmetných článkov, práci novinárky sa venuje 30 rokov. Napadnuté články nepísala, no dodávala k nim podklady a materiály, získané od psychológa, polície, ako i

od príbuzných maloletej Y., ktorí boli v nemocnici na návšteve maloletej. Uviedla, že podnetom na napísanie článkov bola pravdepodobne nejaká správa z webu alebo správa z televízie, ktorú denník Plus JEDEN DEŇ prebral alebo získal z iného média a začal sa tomu venovať. Poukázala na to, že médiá sa takýmto témam venujú, nakoľko chcú upozorniť

na takéto spoločensky nežiaduce správanie, ale samozrejme v prípade bulvárnych médií je to i z dôvodu, že to čitateľa zaujíma a každé médium má záujem na tom, aby malo čo najväčšiu čitateľnosť. Všeobecne uviedla, že pri obsahu článkov sa prihliada na princíp prezumpcie neviny, avšak miera toho do akej sa na to prihliada závisí aj od konkrétneho periodika ako i

od nadriadených. Zdôraznila, že v daných článkoch nemala na starosti celý text predmetných článkov ani nejaké grafické zalomenie. V článkoch bola použitá formulácia ako mal niečo urobiť, pričom táto formulácia sa používa namiesto formulácia „vraj, údajne“. Mal niečo urobiť, je to v podmienovacom spôsobe, že neurobil to. K formuláciám v článku „otčím ju bil, zotavuje sa, z bitky otčima“, nepovažovala tieto formulácie za správne, svedkyňa by dané formulácie nepoužila. Vypovedala však, že keď tam nie je napísané, že ten človek bol odsúdený, tak je zrejme, že ide o informácie, ktoré boli získané v nejakom štádiu konania. K zverejneniu podobizní osôb v štádiu pred právoplatným rozhodnutím o vine uviedla, že je rozdiel, či je to bulvárne periodikum alebo nebulvárne. Mala za to, že pri témach týkajúcich sa týrania špeciálne detí si médiá akoby viac dovolili k tým osobám, ktoré sa toho mali dopustiť, hoci ešte nie sú odsúdené, pretože na toto je spoločnosť citlivejšia. K používaniu a získaniu fotografií uviedla, že bulvár bežne používa fotografie, ktoré má získané z verejných zdrojov, ako verejne dostupných napr. z facebooku, novinárskou prácou, od ľudí v teréne, avšak platí tam, že mala by byť podobizeň vyštvorčekovaná alebo prekryté oči páskou, aby nebola osoba rozpoznateľná a pokiaľ ide o mená, tak bulvárna tlač uvádza buď krstné meno a iniciálka priezviska alebo i celé meno. Pokiaľ je tam uvedené celé meno, je to v prípadoch, keď už meno odznelo v iných médiách, teda nie je to prvýkrát. Je to individuálne podľa prípadov. (Např. v prípade E. F.

meno B.). K prejednávanej veci uviedla, že išlo o kameramana, či zamestnanca TV JOJ a mala za to, že jeho meno bolo zverejnené pri materiáloch, ktoré spracovával, avšak sa domnievala, že meno žalobcu muselo byť predtým zverejnené iným médiom. Fotodokumentáciu k uvedeným článkom

svedkyňa nedodávala, k záverečnej kontrole podoby zverejnenia podobizne uviedla, že tú má na starosti zástupca šéfredaktorky alebo samotná šéfredaktorka. Svedkyňa po oboznámení sa s uverejnenými fotografiami žalobcu uviedla, že uvedené zverejnenie nie je bežnou praxou.

14) Z listinného dôkazu rešerš médií ako i z výpovede žalobcu mal súd preukázané, že téme obsiahnutej v napadnutých článkoch sa venovalo v danom období (30.04.2014 Nový Čas, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX TV JOJ, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX topky.sk) viacero médií.

15) Po vykonanom dokazovaní žalobca nenavrhol v rámci prostriedkov procesného útoku ďalšie dôkazné prostriedky a žalovaný nezotrval na vykonaní všetkých ním navrhnutých dôkazov v konaní / výsluchy iných svedkov) a iné prostriedky procesnej obrany si v konaní neuplatnil.

16) Právny zástupca žalobcu vo svojich prednesoch odkázal na obsah žaloby ako i na obsah repliky a po vykonaní dokazovania uzavrel, že priebeh konania a najmä vykonané dokazovanie preukázali dôvodnosť uplatnených nárokov žalobcu v konaní. Poukázal nielen na obsah článkov, ale i na svedecké výpovede svedkyň, v ktorých pani Z. H. potvrdila, že i podľa jej názoru bolo v čase, keď ešte žalobca nebol odsúdený v článkoch o ňom písané tak, ako keby bol páchatelom, navyše svedkyňa navrhnutá stranou žalobcu pani A. F. ako osoba profesne zdatná minimálne zapochybovala, že v prípade podobizní aj mena nešlo o správny spôsob šírenia informácií. Pričom vo všeobecnej rovine uviedla, že médiá sa snažia rozlišovať pri písaní článkov, keď píšú o osobách, ktoré už sú právoplatne odsúdené a o tých, ktoré nie sú. Žalobca mal za to, že svedkyňa navrhnutá protistranou taktiež potvrdila skutočnosť, že nielen obsahom článkov, ale aj spôsobom ako boli zverejnené fotografie žalobcu, došlo, resp. mohlo dôjsť k hrubému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktorý tieto zásahy skonštatoval vo svojej výpovedi.

17) Právny zástupca žalovaného odkázal na obsah písomného vyjadrenia k žalobe a v záverečnej reči okrem už uvedených skutkových tvrdení, právnych názorov a postojov poukázal na časový rozdiel medzi uverejnením predmetných článkov zo dňa X.X.XXXX a zo dňa X.X.XXXX a podaním žaloby dňa 4.5.2017. Uviedol, že časové rozpätie vyvoláva pochybnosti, či podanie žaloby tesne pred premĺčaním uplatňovaných nárokov sleduje úprimnú snahu o očistenie mena žalobcu alebo ide iba o snahu žalobcu, ktorý bol právoplatne odsúdený za skutok, o ktorom v štádiu podozrenia informoval žalovaný, profitovať na publikovaní článkov dotýkajúcich sa trpej a bolestivej udalosti a to zásahu do práva na život, resp. zdravie maloletej bezbrannej osoby. Žalovaný poukázal

na to, že žalobca sám uviedol vo svojej výpovedi, že si uplatňuje obdobné nároky ako voči žalovanému aj voči ostatným médiám, ktoré sa danej téme v rámci svojej vydavateľskej činnosti venovali. V súvislosti so spomínaným právoplatným odsúdením žalobcu, ale aj zmienkou o ďalších súdnych konaniach vedených žalobcom voči ostatným médiám, ktoré sa o tému rovnako zaujímali, žalovaný mal za to, že v danej veci absentuje existencia príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a žalobcom tvrdeného následku. Zdôraznil, že s prihliadnutím

na okolnosti, že žalobca bol za skutok odsúdený, o ktorom sa v štádiu podozrenia publikovalo niekoľko článkov od niekoľkých vydavateľov tlače s celoslovenským dosahom, je na žalobcovi, aby preukázal, že to boli práve články žalovaného, ktoré daný zásah do osobnostných práv spôsobili, ak to takto žalobca uvádza. Zároveň dodal, že žalovaný predpokladá, že žalobca aj v rámci ostatných spomínaných súdnych konaní uvádza, že to bol práve článok konkrétneho vydavateľa, ktorý neoprávnene zasiahol do všetkých aspektov osobného života žalobcu. Žalobca počas konania dôkazné bremeno v tejto veci neunesol a nepreukázal nielenže existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a jeho údajných následkov, ale rovnako riadne nepreukázal ani len spomínané následky, ktoré mu mali byť činnosťou žalovaného spôsobené. Navyše žalobca v žiadnom rozsahu nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ktorej náhrady sa v konaní domáha a ktorú je v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR žalobca povinný preukázať.

Žalovaný zdôraznil, že publikovaním napadnutých článkov k porušeniu prezumpcie nevinoty žalobcu zo strany žalovaného v žiadnom rozsahu nedošlo. V rámci článkov žalovaný uvádzal informácie o tom, že vo veci prebieha vyšetrovanie, že žalobca sa nachádzal v čase uverejnenia článkov vo väzbe a že mu hrozí trest odňatia slobody vo výške 12 rokov. V žiadnom rozsahu však žalovaný v článkoch neoznačoval žalobcu za vinného zo spáchania trestného činu, ale za podozrivého a vzatého do väzby, zároveň ani z jedného z článkov nevyplýva, že by bolo trestné konanie právoplatne ukončené a tento dojem ani nemohol čitateľ vzhľadom na celkový kontext článkov nadobudnúť, čomu vyplývalo i z výpovede svedkyne A. F.. Žalobca napáda výroky, ktoré nie sú výrokmi žalovaného, či autorov článkov, ale

výrokmi tretích osôb, fundovaných odborníkov a príslušníka PZ, za ktoré žalovanému nemožno pričítať zodpovednosť.

18) Podľa Čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa Čl. 26 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa Čl. 50 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy. Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Základom sporu strán je konflikt medzi Ústavou SR garantovaným právom žalobcu na ochranu osobnosti a na druhej strane právom na slobodu prejavu žalovaného a jeho základným právom vyhľadávať a rozširovať informácie, ktoré sú taktiež garantované Ústavou SR. Ústavný súd SR už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) je potrebné riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96).

Z judikatúry ESLP i Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu (napr. rozsudok ESLP Prager a Oberschlick v. Rakúsko z 26. apríla 1995, sťažnosť č. 1594/90, alebo rozsudok ESLP Bladet Tromso a Stensaas proti Nórsku z 20. mája 1999, sťažnosť č.21980/93). Novinári majú (spoločenskú) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať.

Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru prehánania a provokácie. Ústavný súd SR v náleze zo 6. júna 2013, sp. zn. IV. ÚS 284/2012-35 uviedol: „Novinári (vydavateľ) nemôžu znášať zodpovednosť za to, že šíria informácie poskytnuté orgánmi štátu (a teda aj vysokými funkcionármi Policajného zboru), pretože to je ich úloha a poslanie. Naopak, je na orgánoch štátu, aby zvažili, ktoré informácie a v akom rozsahu možno prostredníctvom novinárov (masmédií) verejnosti sprístupniť v súlade s platnými právnymi predpismi.“

V náleze z 2. júla 2014, sp. zn. III. ÚS 286/2014-33 Ústavný súd SR vyslovil právny názor, že „Od vydavateľa periodickej tlače nemožno požadovať, aby selektoval informácie získané od štátneho orgánu (z policajného zdroja), na ktoré sa mohol s dôverou spoliehať, pretože sa tým upiera právo verejnosti na úplné informácie o veciach verejného záujmu.“

Pri rozhodovaní sporov vo veciach ochrany osobnosti, vychádzajúc zo záväznosti Ústavy SR pre všetky orgány verejnej moci, vrátane súdov, musí byť vždy zohľadnená ochrana slobody prejavu, a to minimálne v rozsahu jej ústavných záruk, teda ustanovenia Občianskeho zákonníka v § 11 a nasl. nemožno aplikovať izolovane. Nutnosť zohľadniť slobodu prejavu neznamena rezignáciu na ochranu osobnosti, ale to, že v niektorých prípadoch musí byť uprednostnená sloboda prejavu, aj keď daný prejav môže mať isté nedostatky z hľadiska klasickej zákonnej ochrany osobnosti (NS SR sp. zn. 5 Cdo 55/2008 z 25. februára 2009).

19) Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na vážnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20) Fyzická osoba má podľa § 11 Občianskeho zákonníka právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, či občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa tohto ustanovenia najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo je vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

21) Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach.

Tieto náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia, je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov, alebo poskytnúť primerané zadostučinenie, je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, neoprávnenne zasahujúceho do chránených osobnostných práv.

22) K zásahom do osobnostných práv môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej (zneucťujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej) povahy.

Ak k takému porušeniu malo dôjsť slovom, treba pri skúmaní primeranosti konkrétnych výrokov v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenia alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Skutkové tvrdenia sa opierajú o fakty, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí

z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií.

Aj z rozhodnutí ESLP vyplýva, že hoci nie je možné preukazovať pravdivosť názoru, resp. hodnotiaceho úsudku, aj názor, či hodnotiaci úsudok môže byť excesom a nemusí byť v súlade so slobodou prejavu - a to najmä vtedy, keď hodnotiaci úsudok nemá žiadny faktický (skutkový) základ, od ktorého by sa odvíjal.

23) Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že reálne existujú okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ, najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Podmienky pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sú splnené v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv, kedy sa nejaví dostačujúce zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Pritom z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2 a ods. 3

OZ je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcou dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.“

24) Obmedzenie práva na slobodu prejavu v prípade jeho stretu s právom na ochranu osobnosti má vo všeobecnosti zákonný podklad v ust. § 11 a nasl. Obč. zák. a sleduje aj legitímny cieľ, ktorým je ochrana osobnosti. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie jeho akceptovateľnosti v konkrétnom prípade je preto otázka jeho primeranosti, teda či obmedzenie práva na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality. Na tento účel judikatúra ESLP i Ústavného súdu SR využíva test proporcionality založený na hľadani odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade "hovoril", resp. uverejnil informáciu. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva možno vyvodit' základné princípy a kritériá, z ktorých treba vychádzať pri riešení kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti.

25) Pri posudzovaní otázky subjektu KTO mal v danom prípade podľa názoru žalobcu neprípustným spôsobom zasiahnuť do jeho práva na ochranu osobnosti súd poukazuje a vychádza z judikatúry ESLP i Ústavného súdu SR, z ktorej jednoznačne vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. Žalovaný je v danom prípade nositeľom slobody prejavu, na ktorého sa vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám, ktorú súd pri rozhodovaní v predmetnej veci zohľadnil. V súvislosti s posudzovaním otázky O KOM bol inkriminovaný článok, súd poukazuje na skutočnosť, že dôsledkom snahy o podporu výmeny názorov o verejne zaujímavých témach, je aj kategorizácia osôb, ktorých sa informácie uverejnené v tlači týkajú a do ktorých osobnostnej sféry negatívne zasahujú, resp. môžu zasahovať. Aj negatívny spoločenský jav, akým je podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, je témou verejnosťou sledovanou, preto verejnosť tieto informácie v médiách právom očakáva.

Na otázky ČO, KDE, KEDY a AKO je v konkrétnom prípade potrebné upriamiť pozornosť na obsah článkov venujúci sa téme verejného záujmu, za ktorú sa téma týrania maloletých detí nepochybne považuje, keďže práve publikácia takýchto skutkov, ktorých obeťou je maloletého dieťa má účel nielen odstrašujúci, ale najmä preventívny. Napadnuté články boli uverejnené v čase, keď daná téma bola vysoko aktuálna, venovali sa jej viaceré médiá, žalobca bol v čase uverejnenia vo väzbe. Články boli uverejnené v denníku Plus JEDEN DEŇ, ktorého predajnosť predstavovala v mesiaci máj 51 062 kusov, čím dosah predmetných článkov možno posudzovať ako verejný.

26) Žalobca v žalobe v článku zo dňa XX.XX. XXXX „Obetovala dcérku kvôli mužovi?“ poukázal na podtitulok: „Psychológ o tom, prečo L. dovolila Z. biť svoju dcérku?...“ a výroky v článku, „...Prečo nebránila dcérku, ktorú jej partner viackrát zbil?...“, „...Jej mama L. (28) žila so známym televíznym kameramanom Z. S. (27), ktorý podľa polície dievčatko bil...“, „...Otčim Z. mal nevlastnú dcérku veľmi zbil...“, „...Spôsobil jej mnohopočetné poranenia, hematómy horných a dolných končatín, defekty kože a ďalšie zranenia, potvrdil bratislavský policajný hovorca H. R...“.

V článku zo dňa X.X.XXXX „Denne je pri dcérke v nemocnici“ poukázal na výroky: „...Otčim ju bil a nadával jej...“, „Y.: V nemocnici sa zotavuje z bitky od otčima...“.

27) Z vykonaného dokazovania súd zistil, že obsahom článkov boli informácie, ktoré žalovanému poskytovali orgány činné v trestnom konaní (bratislavský policajný hovorca H. R.).

Ak teda vydavateľ - žalovaný sprostredkoval verejnosti informácie, ktoré mu boli poskytnuté orgánmi činnými v trestnom konaní, nemohol konať protiprávne. Zároveň v článku boli reprodukované informácie od psychológa (O. R.) a príbuzných maloletej Y.. Napadnuté výroky obsahovali polemiky, rečnícke otázky, hodnotiace úsudky, ktoré vychádzali

z dostatočného faktického základu. Skutkové tvrdenia obsiahnuté v článku súd na základe vykonaného dokazovania (obsah trestného spisu - najmä rozsudok, znalecký posudok) vyhodnotil za pravdivé. Žalovaný v napadnutých článkoch neoznačil žalobcu za páchatel'a trestného činu, používal formulácie „mal nevlastnú dcérku veľmi zbil“, „podľa polície ubližoval“, „podľa všetkého ju ťahal za vlasy po koberci“, z obsahu článku jednoznačne vyplýva, že v danej veci nebolo právoplatne rozhodnuté a žalobca sa v čase uverejnenia článkov nachádzal

vo väzbe. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že nemožno trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení a klásť tak na novinárov v konečných dôsledkoch nesplniteľné nároky, ale významné musí byť vždy to, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo vždy pravde. Táto podmienka v danom prípade bola splnená. Žalovaný články spracoval spôsobom plne rešpektujúcim prezumpciu nevinu.

28) V zmysle § 11 Občianskeho zákonníka musia byť splnené štyri základné podmienky občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv - existencia zásahu, neoprávnenosť (protiprávnosť) takéhoto zásahu, existencia nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi takýmto neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy.

Neoprávnenosť zásahu spočíva v rozširovaní nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich skutočností, alebo v uverejnení hoci aj pravdivých tvrdení o fyzickej osobe, ktoré sa týkajú jej súkromného života. Neoprávnenosť však vylučujú určité okolnosti, medzi ktoré patria aj dovoľenie zákonom a oznámenie trestnej činnosti. Takéto oznámenie je okolnosťou vylučujúcou neoprávnenosť zásahu, pokiaľ subjekt zásahu zverejnil popis skutku, ktorý bol dôvodom trestného stíhania, ak sa vyhol zmienke o odsúdení. K zásahu do občianskej cti a dôstojnosti podľa súdnej praxe môže dôjsť len v rámci súboru skutkových tvrdení, nemožno sa účinne brániť hodnotiacim úsudkom. Výnimkou sú také použité výrazy, ktorých miera expresivity je už v značnom nepomere k cieľu kritiky.

29) Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v danej veci nebola naplnená podmienka neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu žalovaným publikovaním článkov v denníku Plus JEDEN DEŇ dňa XX.XX.XXXX „Obetovala dcérku kvôli mužovi?“ a dňa XX.XX.XXXX pod názvom „Denne je pri dcérke v nemocnici. Súd ustálil, že uvedenými článkami možno považovať za zásah do práv žalobcu za oprávnený, keďže bol primeraný čo do obsahu, formy a zároveň nevybočoval z medzí nutných pre dosiahnutie sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu, ktorým bolo verejnosť informovať o téme verejného záujmu. Daný zásah tak vzhľadom ku všetkým okolnostiam a povahe konkrétneho prípadu tvoril primeraný prostriedok k dosiahnutiu legitímneho účelu. Zároveň neboli v konaní preukázané skutkové tvrdenia žalobcu týkajúce sa zhoršenia vzťahov žalobcu s rodinnými príslušníkmi, priateľmi a známymi v dôsledku uverejnenia napadnutých článkov. Samotná svedkyňa Z. H. pred súdom k dôsledkom publikovaných článkov vypovedala všeobecne k všetkých článkoch uverejnených v danom období, teda nie k následkom vyvolaným článkami žalovaného, čo dokazuje jej výpoveď o článkoch, pri ktorých mala byť zverejnená podobizeň detí žalobcu a svedkyne, pričom pri napadnutých článkoch fotografie maloletých detí žalobcu a svedkyne obrazovú prílohu netvorili. Niet pochýb, že súhrn všetkých informácií z rôznych médií týkajúcich sa podozrenia zo spáchania konkrétnych skutkov žalobcu v danom období mohol vyvolať reakcie okolia, avšak i z výpovede uvedenej svedkyne články (či už žalovaného alebo iných médií) nenarušili vzťah svedkyne a žalobcu. Svedkyňa na pokyn žalobcu vyhľadávala články s danou témou, teda nebránila sa získavaniu informácií o danej téme, využíva svoje právo ako svedkyňa vypovedať na návrh žalobcu vo viacerých konaniach a naďalej ich vzájomný vzťah charakterizuje ako partnerský.

30) Na základe vyššie uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi morálnu satisfakciu v podobe uverejnenia navrhovaných ospravedlnení, z čoho vyplýva, že v danej veci nemohli byť splnené podmienky v zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

31) Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka, privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

32) Pokiaľ ide o zverejnenie fotografií je potrebné uviesť, že písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa môžu vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením (§ 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka) Súhlas nie je potrebný, ak sa použijú na úradné účely na základe zákona (§ 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka) alebo ak sa vyhotovia alebo použijú primeraným spôsobom aj na vedecké, umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo.

Ani také použitie však nesmie byť v rozpore so záujmami fyzickej osoby (§ 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a je na pôvodcovi zásahu do práva na ochranu osobnosti, aby preukázal, že existoval konkrétny dôvod (okolnosť), ktorý podľa právneho poriadku (uvedených zákonných ustanovení) neoprávnenosť zásahu vylučuje. Vo všetkých prípadoch tzv. zákonných licencií je ich prípustnosť odôvodnená v situácii, keď nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby, do ktorých osobnostných práv je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší verejný záujem. Verejnému záujmu zodpovedajú veci (záležitosti), ktoré sa budú týkať dôležitých otázok politického, spoločenského, kultúrneho života, ale aj súkromného, pokiaľ pôjde o osoby „verejne známe“ a je nepochybne poslaním tlače informácie o otázkach verejného záujmu šíriť a súčasne právom verejnosti takéto informácie prijímať.

33) Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Medzi čiastkové práva tvoriace súčasť širšie koncipovaného práva na ochranu osobnosti patrí aj právo na podobu a právo na ochranu podobizne, obsahom ktorého je oprávnenie fyzickej osoby brániť sa proti neoprávnenému použitiu podobizne- vrátane fotografickej snímky. Právo na ochranu podoby a podobizne treba odlišovať od porušenia práva na česť a dôstojnosť. Zásah do týchto práv nemusí mať difamačné dôsledky.

34) Žalobca bol v napadnutých článkoch spájaný s kritizovanou, odcudzovanou činnosťou, zároveň bol v článku „Obetovala dcérku kvôli mužovi?“ označený ako známy televízny kameraman Z. S. (27) a prezentovaný fotografiou (bez prekrytia tváre) s popisom Z.: Vyzeral ako vzorný očí v článku Denne je pri dcérke v nemocnici boli k žalobcovi uvedený údaj Z. (27) a taktiež podobizeň bez prekrytia s popisom OTČIM Z.: S Y. mamou. V danom prípade zverejnené fotografie žalobcu bez akéhokoľvek prekrytia jeho podobizne dotvárali obsah publikovaných článkov.

35) Je nevyhnutné zdôrazniť, že i pri posudzovaní uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu súd odlišoval porušenia práva na česť a dôstojnosť žalobcu a právo na ochranu podobizne žalobcu, pričom pri porušení tohto práva nemusia byť naplnené difamačné dôsledky.

36) Súd vychádzal z právneho názoru, že zníženie dôstojnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, kedy dotknutej osobe vznikne právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ale pre vznik tohto práva sú splnené podmienky vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv, kedy sa nejaví postačujúce zadosťučinenie podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

37) Uverejnením nezarastovaných fotografií žalobcu, ktoré boli súčasťou predmetných článkov došlo k zásahu do práva na ochranu podobizne žalobcu. Súhlas na zverejnenie fotografie zo strany žalobcu žalovanému v zmysle ust. § 12 od. 1 Občianskeho zákonníka daný nebol, zároveň však neboli splnené podmienky na zverejnenie fotografie podľa ust. § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka ani neboli kumulatívne splnené všetky podmienky, ktoré predpokladá ustanovenia § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

38) Podobizeň žalobcu nebola použitá primeraným spôsobom, navyše bola použitá v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, čím došlo k zásahu do práva na ochranu podobizne žalobcu.

39) Vzhľadom na intenzitu a spôsob zásahu, porušenie práva na ochranu podobizne súd zaviazal žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi v sume 500 Eur (po 250,- Eur za každú fotografiu), ktorá je podľa názoru súdu primeraná satisfakcia v súvislosti so zásahom do práva žalobcu na ochranu prejavu osobnej povahy zachyteného na hmotnom substráte, ku ktorému došlo uverejnením fotografií bez čo i len čiastočného prekrytia podobizne žalobcu (prekrytie očí, vyštvorčekovanie tváre).

40) Nemožno tolerovať obrazovú prílohu k článku vo forme zverejnenia plnej podobizne fyzickej osoby podozrivej so spáchania trestného činu alebo osoby spájanej so spoločensky neprijateľnými skutkami pred právoplatným rozhodnutím o jej vine. V danej veci obrazové prílohy v spojení s označením žalobcu v článkoch navyše jednoznačne umožňovali identifikáciu a stotožnenie osoby žalobcu. Nakoľko bol žalobca v čase publikovania článkov vo väzbe zverejnenie fotografie bez prekrytia nemohlo sledovať ani účel ochrany spoločnosti pred podozrivou nebezpečnou osobou (podozrivá osoba na úteku s možnosťou pokračovania v popísaných skutkoch aj na iných osobách).

41) Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a po prihliadnutí na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd dospel k záveru, že žalobe bolo možné čiastočne vyhovieť, čo do priznania nemajetkovej ujmy vo výške 500 Eur, vo zvyšnej časti súd žalobu v zmysle vyššie uvedeného odôvodnenia zamietol ako nedôvodnú.

42) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43) V súlade s § 255 ods. 1 CSP, súd posúdil výsledok sporu a zistil, že úspech žalobcu sa v rozhodnutí prejavil vo výroku I., keď žalobca bol úspešný, čo do základu, pričom výška priznanej sumy závisela od úvahy súdu, teda zamietnutá časť istiny nepredstavuje procesný úspech žalovaného, ale iba dôsledok úvahy súdu. Procesný úspech žalovaného - zamietnutie žaloby čo do výrokov, ktorými mala byť žalovanému uložená povinnosť uviesť ospravedlnenia sa premietol do výroku II. Nakoľko obe strany sporu mali v konaní čiastočný úspech súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

44) Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.